

Epilog

Viky Vlčková je dívka ze 4.B a má ráda hudbu, záhady, a hlavně zvířátka. Jednou se jí objeví liška a v puse má dopis – a je to klíč do světa víl. Viky táta jí zamluvil hodinu v jump aréně, ale jenom si tam nezařadí, ale najde hrací skříňku. Potom řekne tatínkovi, že už jí bolí nohy a že má hlad. Tak jedou domů, kde na ně netrpělivě čeká Alfréd – Viky pejsek, co dostala k narozeninám. Viky, když se ocitne ve světě víl, tak narazí na vílu, která se stane její kamarádkou. Potom si všimne, že není člověk, ale lev, takže musí jít na cestu, kde musí najít ukrytou studnu, která jí přemění zase na člověka a potom musí přemoci zlou čarodějku Korinu, která útočí na krále, který je nemocný, takže má Korina příležitost získat korunu a celý svět víl. Viky nesmí zklamat krále Verichola a musí mu přinést léčivou vodu, kterou chrání skupina krabů zabijáků, a nikdo se dosud přes ně nedostal živý.

1.KAPITOLA

Jednoho dne se Viky Vlčková válela na gauči, když najednou zhasla všechna světla a objevila se krásná zářivá modrozelená liška, a držela něco v puse. Byl to dopis a na něm bylo napsáno: „Viktorie Vlčková“.

Když otevřela obálku, tak z ní vypadl klíč a list a na něm bylo napsáno: „Milá Viktorie Vlčková, už dlouho tě pozoruji a vidím, že každou záhadu vyřešíš. Potřebujeme tvou pomoc, protože na nás útočí Korina – zlá čarodějka, která chce mou korunu a vládu nad celým světem víl.“

Král víl Verichol...

„Já určitě ještě spím,“ řekla Viky a usmívala se. A potom šla spát (ale doopravdy).

„PIPIPI!!! PIPIPI!!! PIPIPI!!! ÁÁÁ.“ Uf to jsem se lekla. Ach jo, proč musím vstávat v půl sedmé? No vlastně musím jít do školy. Když šla do školy, nemohla zapomenout na tu krásnou zářivou lišku ze včerejška. Když si sedla do lavice, objala ji Barča – nejlepší kamarádka. Celou hodinu nedávala pozor, a tak k ní přišel pan učitel a řekl: „Viky, běž k tabuli.“ A Viky nic. Pan učitel se naštval a zařval: „Viky běž k tabuli!“ Viky se hned probírala a šla k tabuli. Cestou si říkala v hlavě: A sakra, to je nová látka, to přece neumím, ale pan učitel to neví.

Pak se zastavila, otočila a řekla: „Já jsem nedávala pozor, pane učiteli.“

„Viktorie, dej mi tvou žákovskou knížku.“ Když to pan učitel dořekl, tak zazvonilo. Uklidňovala ji Barča: „To bude dobré, já jsem taky dostala poznámku a nehroučím se, když je dostávám v jednom kuse.“

Když šla Viky domů, tak se bála, že jí zakážou mobil, tablet, počítač. Zacinkala na byt a odemkl jí tatínek a povídá: „Ahoj Viky, dostáváš dobré známky – samé jedničky - tak spolu půjdeme do jump arény do té nově postavené, ale ukaž mi žákovskou.“ „Dobře,“ odpověděla. „No teda Viktorie, ty jsi nedávala pozor, že?“ „Ano – teda ne.“ „Už jsem to zamluvil, tak zítra půjdeme, a z té poznámky si nedělej hlavu, to se stane každému.“

AUTORKA ANNA SULDOVSKÁ, 10LET